

ΑΝΕΠΑΡΚΗΣ ΚΑΙ ΑΤΟΛΜΟΣ Ο ΝΕΟΣ ΝΟΜΟΣ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΩΝ ΥΔΑΤΙΝΩΝ ΠΟΡΩΝ

Ανεπαρκής, άτολμο και ελλειμματικό χαρακτηρίζει το ΤΕΕ/ΤΚΜ το νέο νόμο για τη διαχείριση των υδατικών πόρων και την εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας με την κοινοτική οδηγία-πλαίσιο για το νερό (2000/60).

Ο νέος νόμος, που ψηφίστηκε στη Βουλή με συνοπτικές διαδικασίες (συζήτηση και ψήφιση αυθημερόν), αντί να δώσει λύση σε χρονίζοντα προβλήματα, ουσιαστικά μετατρέπει σε εργαλείο άσκησης γραφειοκρατίας τις αρχές της κοινοτικής οδηγίας 2000/60 για τη βιώσιμη ανάπτυξη.

Ελάχιστες αλλαγές προβλέπονται από τον νέο νόμο στο σημερινό διοικητικό, οργανωτικό και επιχειρησιακό σύστημα της διαχείρισης των νερών. Σε αδρές γραμμές, αυτές εξαντλούνται στη μεταφορά αρμοδιοτήτων από το ένα υπουργείο (ΥΠΑΝ), στο άλλο (ΥΠΕΧΩΔΕ).

Κατά συνέπεια, **ο νέος νόμος, που κατατέθηκε στη Βουλή από το ΥΠΕΧΩΔΕ, είναι πιθανόν να δημιουργήσει τελικά περισσότερα προβλήματα από όσα καλείται να επιλύσει**, σενάριο που, αν επαληθευτεί, θα αποβεί εξαιρετικά επιζήμιο για τους υδατικούς πόρους.

Η χώρα μας δεν έχει πλέον περιθώρια για «πειραματισμούς», αφού **η μέχρι σήμερα διαμάχη μεταξύ των υπουργείων, η πολυδιάσπαση των αρμοδιοτήτων και οι χυδην επιλογές, χωρίς σχεδιασμό και πρόβλεψη, έχουν ήδη διαταράξει το υδατικό ισοζύγιο, ενώ παράλληλα επεκτείνονται και τα φαινόμενα υπαλύμυρωσης παράκτιων υδροφορέων. Εξάλλου, τα υπόγεια και επιφανειακά νερά ρυπαίνονται από λιπάσματα, βιομηχανικά και αστικά λύματα κτλ.**

Με βάση όλα τα παραπάνω δεδομένα, ο νέος νόμος κρίνεται από το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας/Τμήμα Κεντρικής Μακεδονίας, ως:

- **Ανεπαρκής**, σε ό,τι αφορά στην ικανότητά του να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις μιας ολοκληρωμένης πολιτικής προστασίας και διαχείρισης του νερού με χαρακτηριστικά βιωσιμότητας. Ενδεικτικό της ανεπάρκειας του νόμου είναι και το γεγονός ότι αυτός **δεν θεσμοθετεί έναν διοικητικά αυτοτελή Ενιαίο Φορέα Διαχείρισης των Υδατικών Πόρων της χώρας.**
- **Άτολμος**, σε ό,τι αφορά στις διοικητικές και οργανωτικές αλλαγές, εφόσον **δεν προχωρεί στη γενναία διοικητική μεταρρύθμιση στον τομέα του νερού**, που έχει ανάγκη η χώρα. Αλλωστε, η έλλειψη ακριβώς αυτής της «γενναιότητας» έχει γίνει αιτία για την αποτυχία όλων των μέχρι σήμερα προσπαθειών. Η πλήρης ένταξη των αρμοδιοτήτων διαχείρισης του νερού σε ένα υπουργείο κεντρικά (ΥΠΕΧΩΔΕ), υποβαθμίζει τον επιτελικό ρόλο της διαχείρισης των υδατικών πόρων, περιορίζει την ευελιξία και την αποτελεσματικότητα του νέου σχήματος και δεν απεμπλέκει τη διαχείριση του νερού από τους συντεχνιακούς ανταγωνισμούς εντός των κόλπων της διοίκησης. Κατά συνέπεια, ελαχιστοποιεί την κοινωνική αποδοχή του νέου νόμου, εφόσον δίνει την εντύπωση ότι πρόκειται για μεταφορά αρμοδιοτήτων από το ένα υπουργείο (ΥΠΑΝ) στο άλλο (ΥΠΕΧΩΔΕ).
- **Αναποτελεσματικός στην αποκέντρωση** των οργάνων και διαδικασιών που προβλέπει για τη διαχείριση των υδατικών πόρων σε επίπεδο λεκανών απορροής ποταμού. Συγκεκριμένα, τα συγκεκριμένα όργανα και διαδικασίες δεν αποσυνδέονται, αλλά αντίθετα εξακολουθούν να εξαρτώνται άμεσα από την υπάρχουσα διοικητική δομή των περιφερειών. Σε επίπεδο λεκανών απορροής ποταμού μάλιστα, η εμπλοκή όλων των διοικητικών περιφερειών που μοιράζονται την ίδια λεκάνη απορροής αναμένεται να περιπλέξει ακόμη περισσότερο την ήδη υπάρχουσα αναποτελεσματικότητα ολοκληρωμένης διαχείρισης του νερού σε περιφερειακό επίπεδο.
- **Ελλειμματικός στη θεσμοθέτηση οργάνων για την επιστημονική στήριξη** που απαιτεί η συστηματική ανάπτυξη, η επεξεργασία και η αξιολόγηση των εναλλακτικών πολιτικών για την προστασία και τη διαχείριση των υδατικών πόρων. Το Σ/Ν αναλώνεται στη θεσμοθέτηση απλώς και μόνο διοικητικών φορέων εκτέλεσης των αποφάσεων και εφαρμογής της υδατικής πολιτικής.
- **Ασαφής και γενικόλογος στο μείζον ζήτημα της ανάκτησης του κόστους του νερού**, που αποτελεί ένα από τα θεμελιώδη ζητήματα που εισάγονται από τη νέα Ευρωπαϊκή οδηγία για το νερό.
- **Αδύναμος να αντιμετωπίσει το εθνικής σημασίας θέμα της διαχείρισης των διασυνοριακών λεκανών απορροής**, από τις οποίες εξαρτάται το 25% του υδατικού δυναμικού της χώρας.
- **Ανίσχυρος, σε ό,τι έχει να κάνει με την επιστημονική του τεκμηρίωση**, καθώς πολλοί ορισμοί χρειάζονται βελτίωση, ακριβέστερη απόδοση και συνεπέστερη αναφορά.

Κατά συνέπεια, η εικόνα του νέου νόμου είναι γενικά απογοητευτική και παραπέμπει σε αστοχίες του παρελθόντος. Υπενθυμίζεται ότι η Ελληνική πολιτεία, ενώ από το 1987 είχε θεσπίσει ένα σημαντικότατο και πρωτοποριακό για την εποχή του θεσμικό εργαλείο, τον νόμο 1739/87, δεν κατόρθωσε ποτέ έως σήμερα να το κάνει πράξη.

Το ΤΕΕ/ΤΚΜ έχει προ πολλού επισημάνει ότι η εφαρμογή μιας βιώσιμης υδατικής πολιτικής στην Ελλάδα αποτελεί μεγάλη πρόκληση και ευκαιρία ταυτόχρονα και πρέπει να βασίζεται στα εξής στοιχεία:

- Στην ολοκληρωμένη και ενιαία αντιμετώπιση τόσο των αναπτυξιακών και οικονομικών, όσο και των περιβαλλοντικών και των κοινωνικών παραμέτρων του νερού από έναν **ενιαίο φορέα διαχείρισης των υδατικών πόρων**, με αποφασιστικές αρμοδιότητες τόσο σε κεντρικό, όσο και σε περιφερειακό επίπεδο.
- Στην **ανάπτυξη ενός πλαισίου υδατικής πολιτικής**, με έμφαση στη φιλική περιβαλλοντικά επιλογή της διαχείρισης της ζήτησης και της αρχής της ανάκτησης του κόστους του νερού, με την προσαρμογή των οικονομικών δραστηριοτήτων στις δυνατότητες των υδατικών αποθεμάτων σε επίπεδο υδατικού διαμερίσματος ■

Helexpo - ΔΕΘ: Βάσιμες αποδείχθηκαν οι ανησυχίες για τη διάσπαση

Ετεροχρονισμένα φαίνεται ότι ελήφθη από τους αρμόδιους το «μήνυμα» για την αστοχία της επιλογής διάσπασης του εθνικού εκθεσιακού φορέα σε δύο εταιρίες, τη HELEXPO ΑΕ και τη ΔΕΘ. Ουσιαστικά, οι ραγδαίες εξελίξεις των τελευταίων εβδομάδων, οι οποίες οδήγησαν στην εκ βάθρων ανασύνθεση των διοικητικών συμβουλίων και στις δύο εταιρίες, έρχονται να δικαιώσουν τις ανησυχίες, που είχε διατυπώσει για τη διάσπαση το ΤΕΕ/ΤΚΜ, σχεδόν δύο χρόνια πριν.

Ευθύς εξαρχής, το ΤΕΕ/ΤΚΜ είχε εκφράσει τη δυσπιστία του για τα οφέλη που «υποσχόταν» η διάσπαση και είχε υποστηρίξει την ουσιαστική και ενεργό συμμετοχή τοπικών φορέων στην "Ελληνικές Εκθέσεις- HELEXPO Α.Ε.", με τη διάθεση μετοχών μέχρι ποσοστού 30% στους ενδιαφερόμενους φορείς της πόλης.

Οι «ασκοί του Αιόλου» άνοιξαν στις 5 Νοεμβρίου, όταν διέρρευσε η επίμαχη έκθεση του εντεταλμένου συμβούλου της ΔΕΘ, Παναγιώτη Αβραμόπουλου, ο οποίος πρότεινε μεταξύ άλλων την επανένωση των HELEXPO και ΔΕΘ. Μία ημέρα αργότερα, ο υπουργός Ανάπτυξης Ακης Τσοχατζόπουλος, δήλωνε ότι «η κυβέρνηση πρέπει να παραδεχτεί πως η επιλογή του "διύσμου" της έκθεσης δεν οδήγησε στο επιθυμητό αποτέλεσμα». Από αυτό το σημείο και μετά οι εξελίξεις ήταν καταγιστικές και η αλλαγή φρουράς στις διοικήσεις άμεση, με αποτέλεσμα να μην παραμείνει στο δ.σ της HELEXPO ΑΕ ούτε ένα από τα παλαιά μέλη!

Μηχανικοί τα 6 από τα 9 μέλη του νέου Δ.Σ

Στο μεταξύ, μηχανικοί διαφόρων ειδικοτήτων είναι τα έξι από τα εννέα μέλη του νέου διοικητικού συμβουλίου της HELEXPO ΑΕ, που συγκροτήθηκε σε σώμα στις 13 του μηνός. Συγκεκριμένα, αντιπρόεδρος της εταιρίας ορίστηκε η αναπληρώτρια καθηγήτρια στο Τμήμα Αρχιτεκτόνων του ΑΠΘ, Φανή Βαβύλη, ενώ διευθύνων σύμβουλος ανέλαβε ο πολιτικός μηχανικός Μανώλης Μιχαηλίδης, προϊστάμενος του τμήματος κατασκευών έργων του ΟΛΘ.

Μέλη του νέου δ.σ είναι επίσης οι χημικοί μηχανικοί Δημήτρης Λυκάρατος και Αλέξανδρος Λογοθετίδης και οι αρχιτέκτονες Αστέριος Μεταξιώτης και Αναστάσιος Βασιλόπουλος. Αξίζει, εξάλλου, να αναφερθεί ότι καθήκοντα προέδρου της εταιρίας ανέλαβε ο καθηγητής Οικονομικής Θεωρίας στο Τμήμα Διεθνών Οικονομικών Σχέσεων και Ανάπτυξης του Δημοκριτείου Πανεπιστημίου, Γεώργιος Χατζηκωνσταντίνου ■